

имъ, "уловихъ Павла и Силѣ и узятькохъ гы на тѣржище-то при начальници-
20 тѣ. И като гы изведохъ при войводы-тѣ, рекохъ: Тѣзи человѣци сѣ Гудеи, и ^исмуща-
21 щавать градъ-ть ни, И проповѣдувать о-
быгнаи, които намѣ-като Римляне, не ни
22 е простено да гы пріимамы, нито да гы
правимъ. И навали народъ-ть върхъ тѣхъ,
23 и войводы-тѣ раскажахъ дрехы-тѣ имъ, и
24 ^изаповѣдахъ да гы бїйтъ съ тояты. И
като гы бихъ много, турихъ гы въ
тѣмницѣ, и заржчахъ на тѣмничный-ть
25 стражъ да гы варди здраво; Който като
зѣ таквъзъ заржчаніе, тури гы въ най-
важѣшнѣй-тѣ тѣмницѣ, и стѣнѣ добру-
нозѣ-тѣ имъ въ кладж.

26 И по срѣдѣ ноць Павель и Сила мо-
лѧхъ ся и славѣхъ Бога; а запрѣни-тѣ
27 гы слушахъ. И ["]внезапу бы трусь гол-
лѣмъ, така што поклатихъ ся основанія-
28 та на тѣмницѣ-тѣ, и тутакси ["]отворихъ
свички-тѣ врати, и на всички-тѣ окон-
29 вы-тѣ ся разврзахъ. И като ся събуди
стражарь-тѣ и видѣ отворены врати-та на
тѣмницѣ-тѣ, измѣжкихъ нохъ, и шѣше да
30 ся убие, понеже мысляше че сѣ избѣгнѣ-
ли запрѣни-тѣ. Но Павель извѣска съ вы-
31 сокъ гласъ, и рече: Недѣль струва никое
32 зло на себѣ си; защото всинца смы тука.
33 И поиска стражарь-тѣ свѣщи, вскочи въ-
34 жтрѣ и растреперань падиж прѣдѣ Павла
35 и Силѣ: И изведе гы възъ и рече: Го-
сподie, чо трѣба да сторѣ за да ся
36 спасж? А тѣ рекохъ: Повѣруй въ
Господа Иисуса Христа, и ще ся спасешь
37 ты и домъ-тѣ ти. И говорихъ слово-то
Господне нему, и на всички-тѣ които бѣ-
38 хъ въ домъ-тѣ му. И зѣ гы въ тойзи и-
стый-ть часъ прѣзъ нощ-тѣ, та имъ из-
39 мы раны-тѣ, и безъ забавж кръсти ся той
40 и свои-тѣ му всички. И като гы заведе-
41 въ кѣща-тѣ си, ["]сложи имъ тринезж, и
42 възрадува ся съ всички-тѣ си домъ-
43 защото повѣрува въ Бога.

44 И когато ся разсѣмихъ войводы-тѣ про-
водихъ паличиници-тѣ да рекажтъ: Пусни
45 онѣзи человѣци. И стражарь-тѣ извѣсти
тѣзи думы на Павла: Че войводы-тѣ про-
водихъ да вы пуснемъ: и тай сега из-
46 лѣзте и идѣте си съ миромъ. Но Павель
имъ рече: Като ны бихъ прѣдѣ народъ-тѣ
безъ да ны сѫдятъ, наасъ които смы ["]Рим-
ляне, хъврилихъ ны въ тѣмницѣ, и сега
47 тайно ли ны изваждать? То не става;
но тѣ да дойдуть и да ны изведѣтъ. И
48 паличиници-тѣ възвѣтихъ тѣзи думы на
войводы-тѣ; а тѣ като чухъ че были Рим-

49 ляне, убояхъ ся; И дойдохъ та гы ["]умо-
лихъ, и като гы изведохъ, моляхъ имъ
50 ся да излѣзжть изъ градъ-ть. А тѣ като
излѣзохъ изъ тѣмницѣ-тѣ ["]отидохъ у
Лидини, и като видѣхъ братія-та, уѣ-
шихъ гы, и отъ тамъ твргижхъ.

ГЛАВА 17.

1 И като изминажхъ Амфиполь и Аполло-
нийжъ, дойдохъ въ Солунь, дѣто бѣше съ-
2 борище-то Гудейско. И по обычаю си Пав-
3 лелъ ["]влѣзе при тѣхъ, и три сѣботы на-
редѣ ся разговаряше съ тѣхъ отъ писа-
4 нія-та, Та имъ открываше и доказуваше,
чо трѣбуваши Христостъ да пострада и
да въскрѣсне отъ мѣртвы-тѣ, и че тойзи
Иисусъ когото ви азъ проповѣдувамъ, е
5 Христостъ. И нѣкои отъ тѣхъ повѣру-
вахъ, и присоединихъ ся съ Павла и
6 Силѣ; така и много множество отъ на-
божны-тѣ Еллинѣ, и отъ благородны-тѣ
женѣ не малко. Но не повѣрвали-тѣ Гу-
деи завидѣхъ, и като зѣхъ съ тѣхъ си
7 нѣколичина прости и лоши человѣци, съ-
брахъ гы на купъ и размирявахъ градъ-ть;
и нападижхъ на ["]Ясоновѣ-тѣ кѣща, та
8 тѣржище Павла и Силѣ да гы изведѣтъ
9 прѣдѣ народъ-тѣ. И като не гы намѣрихъ,
10 повѣткохъ Ясонъ и нѣкои отъ братія-та
11 кѣмъ градонаачалици-тѣ, и выкахъ: Тѣ-
12 зи, които размирихъ свѣтъ-ть, дойдохъ и
13 тука; Които прия Ясонъ; и всички тѣзи
14 дѣйствувать противъ Кесаревы-тѣ пове-
15 лѣнія, и ["]казувать че има другій царь,
16 Иисусъ. И смутихъ народа и градонаачал-
17 ници-тѣ които чухъ това. Но като зѣхъ
18 порождителство отъ Ясона и отъ други-
19 тѣ, пуснихъ гы. А ["]братія-та незабвно
20 прѣзъ нощъ испратихъ Павла и Силѣ
21 въ Беріїж, и тѣ като стигиахъ ["]тамъ,
22 отидохъ въ сѣборище-то Гудейско. И Бе-
23 риїнъ-тѣ бѣхъ по благородни отъ Солун-
24 ици-тѣ, защото пріяхъ слово-то съесь всяко
25 усердіе, и ["]испытувахъ всякой день пи-
26 санія-та, да ли е това така. И тай мнозина
27 отъ тѣхъ повѣрувахъ и отъ почен-
28 ны-тѣ Еллински жены, и отъ мажи-тѣ
29 не малко. И като разбрахъ Солунскы-тѣ
30 Гудеи, че и въ Беріїж ся проповѣда отъ
Павла слово-то Божіе, дойдохъ и тамо, и
31 разбѣркахъ народъ-тѣ. Тогазъ братія-та
32 по скоро отпратихъ Павла да иде кѣждѣ
33 море-то; а Сила и Тимоѳей останахъ
34 тамо. А тѣзи които придружавахъ Павла,
35 заведохъ го до Аенихъ; и ["]како зѣхъ
36 отъ него заповѣдъ до Силѣ и Тимоѳея,

^m 2 Кор. 6; 5.ⁿ Мат. 10; 18.º 3 Цар. 18; 17. Гл. 17; 6.^p 2 Кор. 6; 5; 11; 23. 25. 1^q Сол. 2; 2.^r Гл. 4; 31.^s Гл. 5; 19. 12; 7; 10.^t Лук. 3; 10. Гл. 2; 37. 9; 6.^u Иоан. 3; 16, 36. 6; 47. 1^v Иоан. 5; 10.^w Лук. 5; 29. 19; 6.^x Гл. 22; 25.^y Мат. 8; 34.^z Ст. 14.

—

^a Лук. 4; 16. Гл. 9; 20. 13;^b 5. 14. 14; 1. 16; 13. 19; 8.^c Лук. 24; 26. 46. Гл. 18; 28.^d Гл. 3; 1.^e Гл. 28; 24.^f Гл. 15; 22, 27, 32, 40.^g Рим. 16; 21.^h Гл. 16; 20.ⁱ Иоан. 19; 12. 1^j Пет. 2; 13.^k Гл. 9; 25. Ст. 14.^l Иса. 34; 16. Лук. 16; 29.^m Иоан. 5; 39.ⁿ Гл. 10; 23.º Гл. 18; 5.